

Europeiska unionens officiella tidning

C 142

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

12 maj 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 142/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 135, 5.5.2014	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2014/C 142/02	Mål C-628/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Braunschweig – Tyskland) – brottmål mot International Jet Management GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 18 FUEF — Förbud mot all form av diskriminering på grund av nationalitet — Kommersiell lufttrafik från tredjeland till en medlemsstat — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken EU-lufttrafikföretag som inte har en operativ licens utfärdad av denna medlemsstat måste ha tillstånd för varje flygning från ett tredjeland)	2
2014/C 142/03	Mål C-639/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Registrering av motorfordon — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Direktiv 70/311/EEG — Direktiv 2007/46/EG — Högertrafik i en medlemsstat — Skyldighet att flytta styrinrättningen i personbilar från höger till vänster sida för att dessa ska kunna registreras).	3
2014/C 142/04	Mål C-61/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Litauen (Fördragsbrott — Registrering av motorfordon — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Direktiv 70/311/EEG — Direktiv 2007/46/EG — Högertrafik i en medlemsstat — Skyldighet att flytta styrinrättningen i personbilar från höger till vänster sida för att dessa ska kunna registreras)	4

SV

2014/C 142/05	Mål C-139/12: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona mot Generalidad de Cataluña (Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Transaktioner rörande försäljning av värdepapper som medför överföring av äganderätt till fast egendom — Uttag av en annan indirekt skatt än mervärdesskatt — Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF — Rent intern situation)	5
2014/C 142/06	Mål C-167/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Förenade konungariket) – C. D. mot S.T. (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 8 — Beställande mor som får barn genom surrogatavtal — Beslut att neka henne mammaledighet — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Artikel 14 — Mindre förmånlig behandling av en beställande mor vid beviljande av mammaledighet).	6
2014/C 142/07	Mål C-363/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från The Equality Tribunal – Irland) – Z mot A Government Department, the Board of Management of a Community School (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Beställande mor som får barn genom surrogatavtal — Beslut att neka henne betald ledighet som är likvärdig med mammaledighet eller adoptionsledighet — Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot all form av diskriminering på grund av funktionshinder — Den beställande modern kan inte vara gravid — Förekomst av ett funktionshinder — Fråga om direktiven 2006/54 och 2000/78 är giltiga). . . .	7
2014/C 142/08	Mål C-427/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Val av rättslig grund — Artiklarna 290 FEUF och 291 FEUF — Delegerad akt och genomförandeakt — Förordning (EU) nr 528/2012 — Artikel 80.1 — Biocidprodukter — Europeiska kemikaliemyndigheten — Kommissionens fastställande av avgifter).	8
2014/C 142/09	Mål C-271/13 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 20 mars 2014 – Rousse Industry mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Stöd som Republiken Bulgarien beviljat genom avskrivning av fordringar — Kommissionens beslut om att stödet ska förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och att stödet ska återbetalas — Begreppet ”nytt stöd” — Motiveringsskyldighet).	8
2014/C 142/10	Mål C-19/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Duisburg (Tyskland) den 16 januari 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca mot Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Mål C-43/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správním soudem (Republiken Tjeckien) den 18 december 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. mot Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Mål C-45/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéletábla (Ungern) den 27 januari 2014 – Brottmål mot István Balázs och Dániel Papp	10
2014/C 142/13	Mål C-46/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 28 januari 2014 – Jürgen Kaiser mot Condor Flugdienst GmbH.	10
2014/C 142/14	Mål C-51/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4 februari 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Mål C-52/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4 februari 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Mål C-58/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6 februari 2014 – Hauptzollamt Hannover mot Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Mål C-59/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 februari 2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Mål C-66/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 10 februari 2014 – Finanzamt Linz mot Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz	14
2014/C 142/19	Mål C-67/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgericht (Tyskland) den 10 februari 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln mot Nazifa Alimanovic m.fl.	14
2014/C 142/20	Mål C-69/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 10 februari 2014 – Dragoș Constantin Târșia mot rumänska staten, genom Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Mål C-72/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 10 februari 2014 – X mot Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Mål C-74/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 10 februari 2014 – UAB Eturas m.fl. mot Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Mål C-79/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Hannover (Tyskland) den 14 februari 2014 – TUIfly GmbH mot Harald Walter	17
2014/C 142/24	Mål C-81/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 17 februari 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV mot College van gedeputeerde staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Mål C-82/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 17 februari 2014 – Agenzia delle Entrate mot Nuova Invincibile	18
2014/C 142/26	Mål C-83/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17 februari 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD mot Komisia za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Mål C-86/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Spanien) den 18 februari 2014 – Marta León Medialdea mot Ayuntamiento de Huetor Vega	20
2014/C 142/28	Mål C-89/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 21 februari 2014 – A2A SpA mot Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Mål C-92/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Câmpulung (Rumänien) den 25 februari 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran och Ilie Tudoran mot SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Mål C-94/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 27 februari 2014 – Flight Refund Ltd mot Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Mål C-96/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Nîmes (Frankrike) den 28 februari 2014 – Jean-Claude Van Hove mot CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Mål C-97/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 3 mars 2014 – SMK Kft. mot Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal	23
2014/C 142/33	Mål C-98/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 3 mars 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. m.fl. mot Magyar Állam	24
2014/C 142/34	Mål C-103/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 4 mars 2014 – Bronius Jakutis och Kretingalės kooperatinė ŽŪB mot Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė	26

2014/C 142/35	Mål C-106/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 mars 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison mot Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie	28
2014/C 142/36	Mål C-111/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7 mars 2014 – Sarviz AG Germania mot Direktor.	28
Tribunalen		
2014/C 142/37	Mål T-46/10: Tribunalens dom av den 20 mars 2014 – Faci mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för värmestabilisatorer ESBO/Ester — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Prisfastställelse, uppdelning av marknader och kunder samt utbyte av känslig affärsinformation — Bevis för en av delarna i överträdelsen — Böter — Likabehandling — God förvaltningssed — Rimlig frist — Proportionalitet)	30
2014/C 142/38	Mål T-181/10: Tribunalens dom av den 20 mars 2014 – Reagens mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Dokument angående ansökningar om att vissa företags bristande betalningsförmåga skulle beaktas inom ramen för ett ärende angående konkurrensbegränsande samverkan — Nekande av tillgång — Undantag beträffande skyddet för tredje mans affärsintressen — Undantag beträffande skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner — Övervägande allmänintresse — Skyldighet att göra en konkret och individuell prövning — Delvis tillgång)	30
2014/C 142/39	Mål T-306/10: Tribunalens dom av den 21 mars 2014 – Yusef mot kommissionen (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av en persons penningmedel och ekonomiska tillgångar på grund av att denne införts i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Sanktionskommittén — Senare införande i bilaga I till förordning nr 881/2002 — Kommissionens vägran att avföra den berörde från förteckningen — Passivitetstalan — Grundläggande rättigheter — Rätten att yttra sig, rätten till en effektiv domstolsprövning och rätten till respekt för egendom)	31
2014/C 142/40	Mål T-539/11: Tribunalens dom av den 25 mars 2014 – Deutsche Bank mot harmoniseringsbyrå (Leistung aus Leidenschaft) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Leistung aus Leidenschaft — Varumärke som består av en reklamslogan — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling — Motiveringsskyldighet — Bevisning som framlagts för första gången vid tribunalen).	32
2014/C 142/41	Mål T-291/12: Tribunalens beslut av den 25 mars 2014 – Deutsche Bank mot harmoniseringsbyrå (Passion to Perform) (Gemenskapsvarumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket Passion to Perform — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling)	33
2014/C 142/42	Förenade målen T-534/12 och T-535/12: Tribunalens dom av den 26 mars 2014 – Still mot harmoniseringsbyrå (Fleet Data Services) (Gemenskapsvarumärke — Ansökningar om registrering som gemenskapsvarumärken av figurmärkena Fleet Data Services och Truck Data Services — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Rätten att yttra sig — Artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009)	33
2014/C 142/43	Mål T-81/13: Tribunalens dom av den 21 mars 2014 – FTI Touristik mot harmoniseringsbyrå (BigXtra) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BigXtra — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	34
2014/C 142/44	Mål T-46/12: Tribunalens beslut av den 5 mars 2013 – Chrysamed Vertrieb mot harmoniseringsbyrå – Chrysal International (Chrysamed) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	34
2014/C 142/45	Mål T-198/13: Tribunalens beslut av den 3 februari 2014 – Imax mot harmoniseringsbyrå – Himax Technologies (IMAX) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändning — Anledning saknas att döma i saken).	35

2014/C 142/46	Mål T-62/14: Talan väckt den 27 januari 2014 – BR IP Holder mot harmoniseringsbyrån – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Mål T-98/14: Talan väckt den 14 februari 2014 – Société Générale mot kommissionen	36
2014/C 142/48	Mål T-106/14: Talan väckt den 14 februari 2014 – Universal Utility International mot harmoniseringsbyrån (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Mål T-108/14: Talan väckt den 17 februari 2014 – Burazer m.fl. mot Europeiska unionen	37
2014/C 142/50	Mål T-109/14: Talan väckt den 17 februari 2014 – Škugor m.fl. mot Europeiska unionen	38
2014/C 142/51	Mål T-124/14: Talan väckt den 19 februari 2014 – Finland mot kommissionen	39
2014/C 142/52	Mål T-125/14: Talan väckt den 14 februari 2014 – Gappol Marzena Porczyńska mot harmoniseringsbyrån – Gap (ITM) (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Mål T-134/14: Talan väckt den 28 februari 2014 – Tyskland mot kommissionen	40
2014/C 142/54	Mål T-141/14: Talan väckt den 28 februari 2014 – SolarWorld m.fl. mot rådet	41
2014/C 142/55	Mål T-142/14: Talan väckt den 28 februari 2014 – Solar World m.fl. mot rådet	42
2014/C 142/56	Mål T-160/14: Talan väckt den 28 februari 2014 – Yingli Energy (China) m.fl. mot rådet	43
2014/C 142/57	Mål T-161/14: Talan väckt den 28 februari 2014 – Yingli Energy (Kina) m.fl. mot rådet	44
2014/C 142/58	Mål T-166/14: Talan väckt den 3 mars 2014 – PRS Mediterranean mot harmoniseringsbyrån – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Mål T-172/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Stahlwerk Bous mot kommissionen	46
2014/C 142/60	Mål T-173/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – WeserWind mot kommissionen	47
2014/C 142/61	Mål T-174/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Dieckerhoff Guss mot kommissionen	47
2014/C 142/62	Mål T-175/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Walter Hundhausen mot kommissionen	48
2014/C 142/63	Mål T-176/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Georgsmarienhütte mot kommissionen	49
2014/C 142/64	Mål T-177/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Harz Guss Zorge mot kommissionen	50
2014/C 142/65	Mål T-178/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Friedrich Wilhelms Hütte Eisenguss mot kommissionen	51
2014/C 142/66	Mål T-179/14: Talan väckt den 20 mars 2014 – Schmiedewerke Gröditz mot kommissionen	52
2014/C 142/67	Mål T-183/14: Talan väckt den 21 mars 2014 – Schmiedag mot kommissionen	53
2014/C 142/68	Mål T-186/14: Talan väckt den 21 mars 2014 – Atlantic Multipower Germany mot harmoniseringsbyrån – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Mål T-522/12: Tribunalens beslut av den 14 februari 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos mot harmoniseringsbyrån – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Mål T-142/13: Tribunalens beslut av den 10 februari 2014 – Jinko Solar m.fl. mot parlamentet m.fl.	54
2014/C 142/71	Mål T-435/13: Tribunalens beslut av den 5 mars 2014 – Triarii mot kommissionen	55
2014/C 142/72	Mål T-439/13: Tribunalens beslut av den 27 februari 2014 – Fard och Sarkandi mot rådet	55

2014/C 142/73	Mål T-466/13: Tribunalens beslut av den 5 februari 2014 – Hermann Trollius mot ECHA	55
2014/C 142/74	Mål T-505/13: Tribunalens beslut av den 19 mars 2014 – Stichting Sona och Nao mot kommissionen	55

Personaldomstolen

2014/C 142/75	Mål F-8/13: Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 26 mars 2014 – CP mot parlamentet (Personalmål — Tjänsteman — Enhetschef — Provperiod — Beslut att inte bekräfta tjänsten som enhetschef — Ändrad tjänsteplacering till en tjänst som inte är på chefsnivå — Parlamentets interna regler)	56
2014/C 142/76	Mål F-32/13: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 – Walton mot kommissionen (Personalmål — Tillfälligt anställd — Avgångsvederlag — Uppsägning fastställd genom dom av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt — Fastställande av dagen för uppsägningen — Rättskraft — Tillsättningsmyndighetens beslut har i avsaknad av domstolstalan vunnit laga kraft — Det föregående administrativa förfarandet har inte iaktagits — Uppenbart att talan ska avvisas)	56

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2014/C 142/01)

Europeiska unionens domstols senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 135, 5.5.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 129, 28.4.2014

EUT C 112, 14.4.2014

EUT C 102, 7.4.2014

EUT C 93, 29.3.2014

EUT C 85, 22.3.2014

EUT C 78, 15.3.2014

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Braunschweig – Tyskland) – brottmål mot International Jet Management GmbH

(Mål C-628/11) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 18 FUEF — Förbud mot all form av diskriminering på grund av nationalitet — Kommersiell lufttrafik från tredjeland till en medlemsstat — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken EU-lufttrafikföretag som inte har en operativ licens utfärdad av denna medlemsstat måste ha tillstånd för varje flygning från ett tredjeland)

(2014/C 142/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Braunschweig

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

International Jet Management GmbH.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberlandesgericht Braunschweig – Tolkning av artikel 18 FEUF – Kommersiell lufttrafik från tredjeland till en medlemstat – En medlemsstats lagstiftning enligt vilken EU-lufttrafikföretag som inte har en operativ licens utfärdad av denna medlemsstat måste ha tillstånd för varje flygning från ett tredjeland – Böter som har påförts ett lufttrafikföretag i gemenskapen, som inte har beaktat dessa bestämmelser

Domslut

- 1) Artikel 18 FEUF, i vilken det allmänna förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet slås fast, är tillämplig i en situation, såsom den i det nationella målet, där en medlemsstat A kräver att ett lufttrafikföretag med en operativ licens utfärdad av en medlemsstat B ska ha tillstånd för att flyga in i medlemsstat A:s luftrum i samband med icke regelbundna flygtransporter från ett tredjeland till medlemsstat A, trots att ett sådant tillstånd inte krävs för lufttrafikföretag med en operativ licens utfärdad av medlemsstat A.
- 2) Artikel 18 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder mot lagstiftning i en medlemsstat A som kräver, vid äventyr av böter, att ett lufttrafikföretag med en operativ licens utfärdad i en medlemsstat B ska ha tillstånd för att flyga in i den medlemsstat A:s luftrum i samband med icke regelbundna flygtransporter från ett tredjeland till medlemsstat A, trots att ett sådant tillstånd inte krävs för lufttrafikföretag med en operativ licens utfärdad av medlemsstat A, och enligt vilken ett sådant tillstånd endast beviljas under förutsättning att en förklaring ges in som visar att lufttrafikföretag med en operativ licens utfärdad av medlemsstat A inte är villiga eller saknar möjlighet att genomföra dessa flygningar.

⁽¹⁾ EUT C 80, 17.3.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-639/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Registrering av motorfordon — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Direktiv 70/311/EEG — Direktiv 2007/46/EG — Högertrafik i en medlemsstat — Skyldighet att flytta styrinrättningen i personbilar från höger till vänster sida för att dessa ska kunna registreras)

(2014/C 142/03)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms, G. Zavvos och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szpunar)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas och R. Krasuckaitė)

Saken

Talan om fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 34 FEUF, artikel 2a i rådets direktiv 70/311/EEG av den 8 juni 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT L 133, s. 10; svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 139) och artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (EUT L 263, s. 1) – Lagstiftning i en medlemsstat som förbjuder registrering av fordon med högerstyrning

Domslut

- 1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2a i rådets direktiv 70/311/EEG av den 8 juni 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) och artikel 34 FEUF, genom att kräva att en ratt som är monterad på höger sida av en ny personbil eller en personbil som tidigare varit registrerad i en annan medlemsstat ska flyttas till vänster sida för att personbilen ska kunna registreras i Polen.
- 2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Litauen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 73, 10.3.2012

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Litauen

(Mål C-61/12) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Registrering av motorfordon — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Direktiv 70/311/EEG — Direktiv 2007/46/EG — Högertrafik i en medlemsstat — Skyldighet att flytta styrinrättningen i personbilar från höger till vänster sida för att dessa ska kunna registreras)

(2014/C 142/04)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Steiblytė, G. Wilms och G. Zavvos)

Svarande: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas och R. Krasuckaitė)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Estland (ombud: M. Linntam), Republiken Lettland (ombud: I. Kalniņš och A. Nikolajeva), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szpunar)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 34 FEUF, artikel 2a i rådets direktiv 70/311/EEG av den 8 juni 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EUT L 133, s. 10; svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 139) samt artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) (EUT L 263, s. 1) – Nationell lagstiftning som förbjuder registrering av högerstyrda nya personbilar trots att dessa fordon uppfyller kraven i ramedirektivet och de särskilda direktiven – Vägran att registrera högerstyrda personbilar som tidigare registrerats i en annan medlemsstat

Domslut

- 1) Republiken Litauen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2a i rådets direktiv 70/311/EEG av den 8 juni 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramedirektiv), och artikel 34 FEUF, genom att förbjuda registrering av personbilar vars ratt är monterad på höger sida och/eller kräva att en ratt som är monterad på höger sida av en ny personbil eller en personbil som tidigare varit registrerad i en annan medlemsstat flyttas till vänster sida för att personbilen ska kunna registreras i Litauen.
- 2) Republiken Litauen ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Estland, Republiken Lettland och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona mot Generalidad de Cataluña

(Mål C-139/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Transaktioner rörande försäljning av värdepapper som medför överföring av äganderätt till fast egendom — Uttag av en annan indirekt skatt än mervärdesskatt — Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF — Rent intern situation)

(2014/C 142/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Motpart: Generalidad de Cataluña

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Supremo – Tolkning av artikel 13 B d i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1, svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Undantag från skattskyldighet för transaktioner rörande värdepapper som avses i artikel 13 B d led 5 – Undantag – Transaktioner rörande försäljning av värdepapper som medför överföring av äganderätt till fast egendom – Nationell lagstiftning genom vilken en annan indirekt skatt än mervärdesskatt tas ut på förvärv av mer än hälften av kapitalet i bolag vars tillgångar huvudsakligen består av fastigheter

Domslut

Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680 av den 16 december 1991, ska tolkas på så sätt att det inte utgör något hinder för en sådan nationell bestämmelse som artikel 108 i lag 24/1988 av den 28 juli 1988 om värdepappersmarknaden (Ley 24/1988 del Mercado de Valores), i dess lydelse enligt lag 18/1991 av den 6 juni 1991 om inkomstskatt för fysiska personer (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), genom vilken en annan indirekt skatt än mervärdesskatt, såsom den skatt som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, tas ut på förvärv av mer än hälften av kapitalet i bolag vars tillgångar huvudsakligen består av fastigheter.

⁽¹⁾ EUT C 174, 16.6.2012

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från
Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Förenade konungariket) – C.D. mot S.T.**

(Mål C-167/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 8 — Beställande mor som får barn genom surrogatavtal — Beslut att neka henne mammaledighet — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Artikel 14 — Mindre förmånlig behandling av en beställande mor vid beviljande av mammaledighet)

(2014/C 142/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C.D.

Motpart: S.T.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Employment Tribunal Newcastle upon tyne – Tolkningen av artiklarna 1.1, 2.1 a och b, 2.2 c, 8.1 och 11.2 b i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, s. 1–7; svensk specialutgåva, område 5, volym 6 s. 3) – Tolkningen av artiklarna 14 samt 2.1 a, b och c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23) – Förbud mot diskriminering av kvinnor på grund av graviditet eller föräldraledighet i den mening som avses i direktiv 92/85/EEG – Tillämpningsområde – Icke-biologisk mor som får barn genom surrogatavtal – Rätt till föräldraledighet

Domslut

- 1) Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ska tolkas så, att medlemsstaterna inte är skyldiga att bevilja mammaledighet enligt artikel 8 i direktiv 92/85 för en arbetstagare som, i sin egenskap av beställande mor, fått barn genom surrogatavtal. Detta gäller även om hon kan amma barnet efter förlossningen eller faktiskt ammar barnet.
- 2) Artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet, jämförd med artikel 2.1 a och b samt 2.2 c i samma direktiv, ska tolkas så, att det inte utgör könsdiskriminering om en arbetsgivare nekar en beställande mor som fått barn genom surrogatavtal mammaledighet.

⁽¹⁾ EUT C 194, 30.6.2012

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från The Equality Tribunal – Irland) – Z mot A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Mål C-363/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Beställande mor som får barn genom surrogatavtal — Beslut att neka henne betald ledighet som är likvärdig med mammaledighet eller adoptionsledighet — Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot all form av diskriminering på grund av funktionshinder — Den beställande modern kan inte vara gravid — Förekomst av ett funktionshinder — Fråga om direktiven 2006/54 och 2000/78 är giltiga)

(2014/C 142/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

The Equality Tribunal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Z

Motparter: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Saken

Begäran om förhandsavgörande – The Equality Tribunal (Irland) – Tolkningen av artiklarna 4 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23) – Tolkningen av artiklarna 3.1 och 5 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16) – Biologisk mor som har använt sig av surrogatmödraskap – Kvinna som lider av ett tillstånd som innebär att hon inte kan föda barn – Rätt till mammaledighet

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet, i synnerhet artiklarna 4 och 14 häri, ska tolkas så, att det inte utgör könsdiskriminering att neka en arbetstagare som i egenskap av beställande mor har fått barn genom surrogatavtal betald ledighet som är likvärdig med mammaledighet.

En sådan beställande mors situation omfattas inte av detta direktiv såvitt gäller beviljande av adoptionsledighet.

- 2) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas så, att det inte utgör diskriminering på grund av funktionshinder att neka en kvinnlig arbetstagare betald ledighet som är likvärdig med mammaledighet eller adoptionsledighet när hon inte kan vara gravid och har använt sig av avtal om surrogatfödelse.

Direktivets giltighet kan inte bedömas med avseende på Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, men nämnda direktiv ska så långt som möjligt tolkas i överensstämmelse med denna konvention.

⁽¹⁾ EUT C 311, 13.10.2012

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-427/12) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Val av rättslig grund — Artiklarna 290 FEUF och 291 FEUF — Delegerad akt och genomförandeakt — Förordning (EU) nr 528/2012 — Artikel 80.1 — Biocidprodukter — Europeiska kemikaliemyndigheten — Kommissionens fastställande av avgifter)

(2014/C 142/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Smulders, C. Zadra och E. Manhaeve)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (ombud: L. Visaggio och A. Troupiotis), Europeiska unionens råd, (ombud: M. Moore och I. Šulce)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, E. Ruffer och D. Hadroušek), Konungariket Danmark (ombud: V. Pasternak Jørgensen och C. Thorning), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas och N. Rouam), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och M. Noort), Republiken Finland (ombud: H. Leppo och J. Leppo), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Murrell och M. Holt biträdda av B. Kennelly, barrister)

Saken

Talan om ogiltigförklaring – Artikel 80.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, s. 1), i den del den föreskriver att åtgärder för att införa avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska antas genom en genomförandeakt i den mening som avses i artikel 291 FEUF, och inte genom en delegerad akt enligt artikel 290 FEUF – Val av rättslig grund – Systemet för tilldelning av de regleringsbefogenheter som unionslagstiftaren kan tilldela kommissionen.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Republiken Finland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 355, 17.11.2012.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 20 mars 2014 – Rouse Industry mot Europeiska kommissionen

(Mål C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som Republiken Bulgarien beviljat genom avskrivning av fordringar — Kommissionens beslut om att stödet ska förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och att stödet ska återbetalas — Begreppet ”nytt stöd” — Motiveringingsskyldighet)

(2014/C 142/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Rouse Industry (ombud: advokaterna A. Angelov och S. Panov)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: C. Urraca Caviedes och D. Stefanov)

Saken

Överklagande av tribunalens (fjärde avdelningen) dom av den 20 mars 2013 i mål T-489/11, Rouse Industry mot kommissionen, i vilken tribunalen ogillade klagandens talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2012/706/EU av den 13 juli 2011, om det statliga stöd SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09) som Bulgarien har genomfört till förmån för Ruse Industry (EUT L 320, 2012, s. 27) – Statligt stöd i form av avskrivning av skuld – Beslut om att detta stöd ska anses vara oförenligt med den inre marknaden och om att stödet ska återbetalas – Åsidosättande av förfarandebestämmelser vilket har påverkat klagandens rättigheter – Tribunalen har åsidosatt unionsrätten

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Rouse Industry AD ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Duisburg (Tyskland) den 16 januari 2014
– Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca mot Stadt Kevelaer**

(Mål C-19/14)

(2014/C 142/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sozialgericht Duisburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Motpart: Stadt Kevelaer

Tolkningsfrågor

- a) Är 7 § stycke 1 punkt 2 i andra avdelningen i lagen om social trygghet förenlig med unionsrätten?
- b) Om svaret på den första frågan är nekande måste Förbundsrepubliken Tysklands lagstiftning ändras, eller finns det omedelbart en annan lagstiftning och i så fall vilken?
- c) Ska 7 § stycke 1 punkt 2 i andra avdelningen i lagen om social trygghet fortsätta att gälla till dess att Förbundsrepubliken Tyskland företar den (eventuellt) nödvändiga lagändringen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soudem (Republiken Tjeckien) den 18 december 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. mot Odvolací finanční ředitelství

(Mål C-43/14)

(2014/C 142/11)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Motpart: Odvolací finanční ředitelství

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så, att den utgör hinder för tillämpningen av nationella bestämmelser enligt vilka gåvoskatt ska tas ut på den tilldelning av utsläppsrätter som är gratis under den relevanta perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéltábla (Ungern) den 27 januari 2014 – Brottmål mot István Balázs och Dániel Papp

(Mål C-45/14)

(2014/C 142/12)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítéltábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: István Balázs och Dániel Papp

Motpart: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Tolkningsfrågor

Den hänskjutande domstolen önskar att Europeiska unionens domstol meddelar förhandsavgörande angående följande frågor om regleringen av ett åtals rättsenlighet, eller avsaknaden av en sådan reglering, i 2 § i den ungerska straffprocesslagen:

- 1) Åsidosätter dessa bestämmelser den ändamålsenliga verkan av den "rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol" som slås fast i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- 2) Innebär dessa bestämmelser ett åsidosättande av "rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott" som slås fast i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i artikel 14.7 i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och i artikel 4.1 i protokoll nr 7 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950?
- 3) Åsidosätter dessa bestämmelser det "förbud mot missbruk av rättigheter" som slås fast i artikel 54 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 28 januari 2014 – Jürgen Kaiser mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-46/14)

(2014/C 142/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Jürgen Kaiser

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfråga

Måste ett lufttrafikföretag, för att kunna utnyttja undantaget i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004⁽¹⁾, hävda och bevisa att det vidtagit alla rimliga åtgärder för att undvika sådana förväntade konsekvenser av extraordinära omständigheter som inställd eller försenad flygning, eller hävda och bevisa att det inte kunde vidta några sådana rimliga åtgärder?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4 februari 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Mål C-51/14)

(2014/C 142/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Motpart: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Tolkningsfrågor

- 1) Regleras utbyte av socker med avseende på kompensation för lagringskostnader för socker på ett uttömmande sätt i artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 1998/78⁽¹⁾, och krävs enligt denna bestämmelse inte att det socker som ska bytas ut ska ha framställts av en annan tillverkare inom samma medlemsstats territorium?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Krävs enligt artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 1998/78 att C-socker, som är föremål för utbytet, "konkret ersätts" hos sockertillverkaren för att rätt till kompensation för lagringskostnader ska föreligga?
- 3) Om artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 2670/81⁽²⁾ är tillämplig på utbytet, krävs då enligt denna artikel att C-socker, som är föremål för utbytet, "konkret byts ut" hos sockertillverkaren för att rätt till kompensation för lagringskostnader ska föreligga?
- 4) I andra hand: Är bestämmelsen i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 2670/81 ogiltig i den del den kräver att det socker som är föremål för utbytet ska ha framställts "av annan tillverkare inom samma medlemsstats territorium"?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 1998/78 av den 18 augusti 1978 om tillämpningsföreskrifter för kompensation för lagringskostnader för socker (EGT L 231, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 10, s. 99).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten (EGT L 262, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 14, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4 februari 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Mål C-52/14)

(2014/C 142/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Motpart: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Tolkningsfrågor

- 1) Är den myndighet som är behörig att utreda eller beivra oegentligheter behörig myndighet vad avser avbrott i preskriptionen i den mening som artikel 3.1 tredje stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ oavsett om den har beviljat de finansiella medlen? Måste de åtgärder som har till syfte att utreda eller beivra oegentligheten avse administrativa åtgärder eller påföljder?
- 2) Kan den berörda personen i den mening som avses i artikel 3.1 tredje stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 även vara en anställd i ett företag som har hörts som vittne?
- 3) Måste "varje åtgärd som ... den berörda personen [underrättas] om och som har till syfte att utreda eller beivra oegentligheten" (artikel 3.1 tredje stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95) avse konkreta fel som har uppstått vid sockertillverkarens redovisning av sockerproduktionen (sakförhållandena), vilka normalt sett först kommer fram eller konstateras inom ramen för en undersökning som genomförts i vederbörlig ordning? Kan även en slutrapport, genom vilken undersökningen avslutas eller resultatet av undersökningen utvärderas och i vilken det inte ställs några ytterligare frågor avseende vissa sakförhållanden, utgöra en "åtgärd som vidtagits i syfte att utreda oegentligheten", vilken den berörda personen underrättats om?
- 4) Krävs det för att "upprepade oegentligheter" i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ska anses föreligga att de handlingar eller underlåtna handlingar som betraktas som oegentligheter har ett nära tidsmässigt samband och således kan anses som en "upprepning"? Om den första frågan besvaras jakande: Innebär en sådan omständighet som att oegentligheten vid redovisningen av en sockerkvantitet enbart begås en enda gång under ett sockerregleringsår och därefter först upprepas ett påföljande eller ett senare sockerregleringsår att det inte längre föreligger något nära tidsmässigt samband?
- 5) Kan det förhållandet att det är fråga om upprepade oegentligheter i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 anses ha upphört på grund av att den behöriga myndigheten, trots kännedom om att sakförhållandena är komplexa, underlåtit att undersöka företaget eller i förekommande fall inte genomfört regelbundna eller noggranna undersökningar av företaget?
- 6) När börjar den dubbla preskriptionstiden på åtta år enligt artikel 3.1 fjärde stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 för kontinuerliga eller upprepade oegentligheter att löpa? Börjar preskriptionstiden löpa i slutet av varje åtgärd som kan anses som en oegentlighet (artikel 3.1 första stycket i förordningen) eller i slutet av den sista upprepade handlingen (artikel 3.1 andra stycket i förordningen)?
- 7) Kan den dubbla preskriptionstiden på åtta år enligt artikel 3.1 fjärde stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avbrytas genom åtgärder som den behöriga myndigheten vidtar i syfte att utreda eller beivra oegentligheten?
- 8) Om olika sakförhållanden föreligger som påverkar bedömningen av stödet, ska då de preskriptionstider som ska beräknas enligt artikel 3.1 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 fastställas separat utifrån varje sakförhållande (oegentlighet)?
- 9) Krävs det att myndigheten har kännedom om oegentligheterna för att den dubbla preskriptionstiden enligt artikel 3.1 fjärde stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ska börja löpa?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6 februari 2014 –
Hauptzollamt Hannover mot Amazon EU Sàrl**

(Mål C-58/14)

(2014/C 142/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hauptzollamt Hannover

Motpart: Amazon EU Sàrl

Tolkningsfrågor

1. Ska varubeskrivningen i nr 8543 7010 i kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ förstås så, att endast maskiner som uteslutande har en översättnings- eller ordboksfunktion ska klassificeras enligt detta nummer?

För det fall den första frågan ska besvaras nekande:

2. Ska maskiner vilkas översättnings- eller ordboksfunktion spelar en mindre roll i förhållande till huvudfunktionen (i förevarande fall en läsfunktion) också klassificeras enligt nr 8543 7010 i kombinerade nomenklaturen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010 om ändring av bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87 (EGT L 284, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7 februari 2014
– Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Mål C-59/14)

(2014/C 142/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfrågor

- 1) Är, förutom en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör, uppkomsten av en negativ ekonomisk effekt för unionens allmänna budget eller budgetar som unionen förvaltar ett kumulativt villkor för den oegentlighet som är nödvändig för att preskriptionstiden enligt artikel 3.1 första stycket i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ ska börja löpa och som definieras i artikel 1.2 i förordning nr 2988/95, i ett fall där, en överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten har upptäckts först efter det att en negativ ekonomisk effekt har uppkommit, så att preskriptionstiden börjar löpa först från det att den negativa ekonomiska effekten uppkom, eller börjar preskriptionstiden oberoende av när den negativa ekonomiska effekten har uppkommit löpa redan vid tidpunkten för den ekonomiska aktörens handling eller underlåtenhet som utgör en överträdelse av en gemenskapsbestämmelse?

- 2) Om fråga 1 besvaras så, att preskriptionstiden börjar löpa först när den negativa ekonomiska effekten uppkommer, föreligger då – i samband med återkrav av exportbidrag som har beviljats slutgiltigt – en negativ ekonomisk effekt i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning nr 2988/95 redan när ett belopp som motsvarar exportbidraget i den mening som avses i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 565/80 har betalats ut till en exportör utan att säkerheten enligt artikel 6 i förordning nr 565/80 redan frisläppts, eller föreligger en negativ ekonomisk effekt först när säkerheten frisläpps och exportbidraget slutgiltigt beviljas?

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 10 februari 2014 – Finanzamt Linz mot Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Mål C-66/14)

(2014/C 142/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Linz

Motpart: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Ytterligare deltagare i rättegången: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Utgör artikel 107 FEUF (tidigare artikel 87 EG), jämförd med artikel 108.3 FEUF (tidigare artikel 88.3 EG), hinder för nationella bestämmelser som inom ramen för reglerna om beskattning av skattegrupper tillåter goodwillavskrivning vid förvärv av andelar i företag med hemvist inom landet, varigenom beskattningsunderlaget och därmed den skatt som ska betalas minskar, medan en goodwillavskrivning enligt inkomst- och företagsbeskattningsreglerna inte är tillåten vid förvärv av andelar i andra fall?
- 2) Utgör artikel 49 FEUF (tidigare artikel 43 EG), jämförd med artikel 54 FEUF (tidigare artikel 48 EG), hinder mot att reglerna för beskattning av skattegrupper i en medlemsstats lagstiftning föreskriver att goodwillavskrivning får göras vid förvärv av andelar i företag med hemvist inom landet, medan sådan goodwillavskrivning inte medges vid förvärv av andelar i juridiska personer med hemvist utanför landet (i synnerhet sådana med hemvist i en annan EU-medlemsstat)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgericht (Tyskland) den 10 februari 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln mot Nazifa Alimanovic m.fl.

(Mål C-67/14)

(2014/C 142/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundessozialgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jobcenter Berlin Neukölln

Motpart: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Tolkningsfrågor

1. Gäller likabehandlingsprincipen i artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004⁽¹⁾ – med undantag för den begränsning till bosättningsmedlemsstaten som föreskrivs i artikel 70.4 i förordning (EG) nr 883/2004 – även för särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner i den mening som avses i artikel 70.1 och 70.2 i förordning (EG) nr 883/2004?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: Är det möjligt att begränsa likabehandlingsprincipen i artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 – och i så fall i vilken utsträckning – genom nationell lagstiftning som införlivar artikel 24.2 i direktiv 2004/38/EG⁽²⁾ enligt vilken det utan undantag saknas en rätt till dessa förmåner om en unionsmedborgare endast fått uppehållsrätt i den andra medlemsstaten för att söka arbete?
3. Utgör artikel 45.2 FEUF jämförd med artikel 18 FEUF hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken unionsmedborgare, vilka i egenskap av arbetssökande kan åberopa utövandet av rätten till fri rörlighet, utan undantag nekas en social förmån som har till syfte att säkerställa försörjningen och samtidigt främja tillträde till arbetsmarknaden under den tid de enbart har uppehållsrätt som arbetssökande och oberoende av deras anknytning till den mottagande staten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, EUT L 166, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, EUT L 158, s. 77.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 10 februari 2014 –
Dragoș Constantin Târșia mot rumänska staten, genom Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul
Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor**

(Mål C-69/14)

(2014/C 142/20)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Resningssökande: Dragoș Constantin Târșia

Motparter: Rumänska staten, genom Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Tolkningsfråga

Kan artiklarna 17, 20, 21 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och principen om rättsäkerhet som är fastställd i [unions]rätten inklusive domstolens praxis tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser – såsom artikel 21.2 i lag nr 554/2004 – enligt vilka upphävande av nationella domstolsavgöranden endast är möjligt i förvaltningsmål när det är fråga om ett åsidosättande av principen om [unions]rättens företräde, medan nationella domstolsavgöranden i andra förfaranden än förvaltningsmål (tvistemål och brottmål) inte kan upphävas även om dessa avgöranden innebär ett åsidosättande av samma princip om [unions]rättens företräde?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 10 februari 2014 – X mot Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

(Mål C-72/14)

(2014/C 142/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Svarande: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Tolkningsfrågor

- 1) I domen i målet FTS ⁽¹⁾ har domstolen slagit fast att ett E101-intyg som utfärdats av en behörig institution i en medlemsstat är bindande för socialförsäkringsinstitutioner i andra medlemsstater, även om detta intyg innehåller felaktigheter. Gäller detta även i ett fall som förevarande, där förordningens ⁽²⁾ lagvalsregler inte är tillämpliga?
- 2) Har det för svaret på denna fråga betydelse att den behöriga institutionen inte hade för avsikt att utfärda ett E101-intyg, men av administrativa skäl medvetet och efter noga övervägande använde sig av dokument som till sin form och sitt innehåll såg ut som E101-intyg, om klaganden ansåg och även rimligtvis kunde förväntas anse att han hade mottagit ett sådant intyg?

⁽¹⁾ Dom av den 10 februari 2000 i mål C-202/97, FTS, REG 2000, s. I-883,

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 1, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauen) den 10 februari 2014 – UAB Eturas m.fl. mot Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Mål C-74/14)

(2014/C 142/22)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (högsta förvaltningsdomstolen i Litauen)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB Eturas m.fl.

Motpart: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (litauiska konkurrensrådet)

Övriga parter i målet: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 101.1 FEUF tolkas så, att i en situation där ekonomiska aktörer deltar i ett gemensamt datoriserat informationssystem av den typ som beskrivs i det här aktuella målet och konkurrensrådet har visat att ett systemmeddelande om begränsning av rabatter och en teknisk begränsning på införande av rabattnivåer har införts i systemet, det kan antas att de ekonomiska aktörerna var medvetna om eller borde ha varit medvetna om det systemmeddelande som förts in i det datoriserade informationssystemet, och genom att underlåta att invända mot tillämpningen av en sådan typ av begränsning av rabatter uttryckte sitt tysta samtycke till begränsningen av prissänkningar och därför kan hållas ansvariga för att ha deltagit i samordnade förfaranden enligt artikel 101.1 FEUF?
- 2) Om svaret på den första frågan är nekande: vilka omständigheter ska beaktas vid prövningen av huruvida ekonomiska aktörer som deltar i ett gemensamt datoriserat informationssystem har deltagit i samordnade förfaranden enligt artikel 101.1 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Hannover (Tyskland) den 14 februari 2014 – TUIfly GmbH mot Harald Walter

(Mål C-79/14)

(2014/C 142/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TUIfly GmbH

Motpart: Harald Walter

Tolkningsfrågor

- I Ska artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 tolkas så, att förordningen omfattar också en icke meddelad tidigarelagd avgång som föranlett att flygpassagerare inte kunde åka med det aktuella flyget?
- II. Ska förordningen tolkas så att, med undantag för artikel 5, så är orsaken till förseningen inte avgörande?
- III. Gör sig syftet med förordningen, nämligen att kompensera för skada som uppkommer genom en tidsförlust, sig också gällande om en flygpassagerare ankommer för tidigt och flyget därmed påverkar dennes tidsplanering?
- IV. Innebär avsaknaden av meddelande om tidigareläggning av avgången, som medfört att semestermålet nåddes senare än planerat, att förordningen är tillämplig?
- V. Är syftet med förordningen en hög skyddsnivå, med följden att en begränsning av en passagerares tidsplanering skyddas? Gäller detta även i förhållandet till en tidigarelagd avgång?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, EUT L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 17 februari 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV mot College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Mål C-81/14)

(2014/C 142/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nannoka Vulcanus Industries BV

Motpart: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av bilaga IIB till rådet direktiv 1999/13/EG ⁽¹⁾ av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar att en verksamhetsutövare som driver anläggningar för vilka en konstant halt av fasta ämnen kan förutsättas och användas för att fastställa referenspunkten för minskade utsläpp, om ersättningsämnen som endast innehåller en liten mängd eller inget lösningsmedel alls fortfarande håller på att utvecklas, måste ges en förlängd frist för att genomföra sina minskningsplaner, med avvikelse från tidplanen i nämnda bilaga?

För det fall fråga 1 besvaras jakande:

- 2) Krävs det ett visst handlande från anläggningens verksamhetsutövers sida eller ett godkännande från ett behörigt organ för att tidsfristen för att genomföra minskningsplanen i bilaga IIB i direktiv 1999/13/EG ska förlängas?
- 3) Enligt vilka kriterier kan längden på den förlängda tidsfrist som avses i bilaga IIB i direktiv 1999/13/EG fastställas?

⁽¹⁾ EGT L 85, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 17 februari 2014 – Agenzia delle Entrate mot Nuova Invincibile

(Mål C-82/14)

(2014/C 142/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte Suprema di Cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia delle Entrate

Motpart: Nuova Invincibile

Tolkningsfråga

Ska [en åtgärd såsom den skatteamnesti som fastställs i artikel 9.17 i lag nr 289/2002 om tidigare perioder som syftar till att ersätta de personer som berörts av naturkatastrofer i viss omfattning] och som påverkar det totala belopp som erhållits (eller kan erhållas) efter att mervärdesskatt pålagts, omfattas av det förbud som ligger till grund för EU-domstolens dom av den 17 juli 2008 i mål C-132/06.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17 februari 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD mot Komisija za zashtita ot diskriminatsia

(Mål C-83/14)

(2014/C 142/26)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Motpart: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Tolkningsfrågor

- 1) Ska uttrycket "etniska ursprung" som används i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att det omfattar en stor grupp av bulgariska medborgare med romskt ursprung som den grupp som är bosatt i stadsdelen Gizdova mahala i staden Dupnitsa?
- 2) Är uttrycket "jämförbar situation" i den mening som avses i artikel 2.2 a i direktiv 2000/43 tillämpligt i det här aktuella fallet, i vilket kommersiella mätinstrument placerats på sex till sju meters höjd i den romska stadsdelen, samtidigt som dessa mätinstrument normalt placeras på mindre än två meters höjd i andra stadsdelar utan en stor romsk befolkning?
- 3) Ska artikel 2.2 a i direktiv 2000/43 tolkas så, att placeringen av kommersiella mätinstrument på sex till sju meters höjd i stadsdelar med stor romsk befolkning innebär att befolkningen med romskt ursprung behandlas mindre förmånligt än befolkningen med annat etniskt ursprung?
- 4) Ska nämnda bestämmelse med avseende på den mindre förmånliga behandlingen tolkas så, att denna behandling under de faktiska omständigheterna i det nationella målet helt eller delvis beror på att den berör den etniska gruppen romer?
- 5) Är en nationell bestämmelse som 1 § 7 i de kompletterande bestämmelserna till lagen om skydd mot diskriminering (Zakon za zashtita ot diskriminatsia) (nedan kallad ZZD), enligt vilken varje handling, åtgärd eller underlåtenhet som direkt eller indirekt inkräktar på legitima rättigheter eller intressen utgör "mindre förmånlig behandling", förenlig med direktiv 2000/43?
- 6) Är uttrycket "en skenbart neutral bestämmelse" i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2000/43 tillämpligt på CEZ Razpredelenie Bulgaria AD:s praxis att placera kommersiella mätinstrument på sex till sju meters höjd? Hur ska begreppet "skenbart" tolkas? Ska det tolkas så att praxisen uppenbarligen är neutral eller så att den endast vid ett första påseende förefaller vara neutral, det vill säga ger sken av att vara neutral?
- 7) Krävs för att indirekt diskriminering i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2000/43 ska föreligga att det neutrala agerandet försätter personer i en särskilt oförmånlig situation på grund av deras ras eller etniska ursprung, eller räcker det att agerandet endast påverkar personer med ett visst etniskt ursprung negativt? Är i detta sammanhang en nationell bestämmelse som artikel 4.3 ZZD, enligt vilken indirekt diskriminering föreligger när en person på grund av sådana egenskaper som avses i artikel 4.1 ZZD (inklusive etnisk tillhörighet) försätts i en mindre förmånlig situation, förenlig med artikel 2.2 b i direktiv 2000/43?
- 8) Hur ska uttrycket "särskilt missgynnar" i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2000/43 tolkas? Motsvarar uttrycket det i artikel 2.2 a i direktiv 2000/43 använda uttrycket "behandlas mindre förmånligt" eller avser det endast särskilt betydande, uppenbara och allvarliga fall av särbehandling? Försätter den praxis som beskrivits ovan de berörda personerna i en särskilt oförmånlig situation? Om det inte föreligger några särskilt betydande, uppenbara och allvarliga fall av försättande av personer i en oförmånlig situation innebär detta att indirekt diskriminering inte föreligger (utan att det är nödvändigt att pröva om den aktuella praxisen är motiverad, ändamålsenlig och nödvändig för att uppnå ett legitimt mål)?
- 9) Är nationella bestämmelser som artikel 4.2 och 4.3 ZZD, enligt vilka "mindre förmånlig behandling" är en förutsättning för direkt diskriminering och "försättande i en mindre förmånlig situation" är en förutsättning för indirekt diskriminering, utan att såsom i direktivet göra åtskillnad med avseende på den mindre förmånliga behandlingen/situationens svårighetsgrad, förenlig med artikel 2.2 a och b i direktiv 2000/43?
- 10) Ska artikel 2.2 b i direktiv 2000/43 tolkas så, att CEZ Razpredelenie Bulgaria AD:s här aktuella praxis är objektivt motiverad med beaktande av behovet av att garantera ett säkert elektricitetsnät och av att i vederbörlig ordning registrera elektricitetsförbrukningen? Är denna praxis också ändamålsenlig med beaktande av att CEZ Razpredelenie Bulgaria AD är skyldig att ge konsumenterna möjlighet att avläsa mätinstrumenten? Är denna praxis nödvändig med beaktande av att det enligt uppgifter i media finns andra tekniskt och ekonomiskt möjliga medel för att garantera de kommersiella mätinstrumentens säkerhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Spanien) den 18 februari 2014 – Marta León Medialdea mot Ayuntamiento de Huetor Vega

(Mål C-86/14)

(2014/C 142/27)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Marta León Medialdea

Motpart: Ayuntamiento de Huetor Vega

Tolkningsfrågor

- 1) Är en icke-fast tillsvidareanställd arbetstagare, i den mening som avses i lag och rättspraxis, att betrakta som en visstidsanställd enligt definitionen i direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾?
- 2) Är det förenligt med gemenskapsrätten att en nationell domstol tolkar och tillämpar den nationella rätten så att en myndighet, när en rättsstridig visstidsanställning inom den offentliga sektorn har omvandlats till en icke-fast tillsvidareanställning, ensidigt får tillsätta eller dra in tjänsten utan att någon ersättning betalas till arbetstagaren och utan att det föreskrivs några andra åtgärder som begränsar missbruk av tidsbegränsade anställningar?
- 3) Är det förenligt med gemenskapsrätten att en myndighet handlar på detta sätt om den, när tjänsten tillsätts eller dras in, betalar en sådan ersättning som föreskrivs för det fall att ett reguljärt ingånget avtal om visstidsanställning upphör?
- 4) Är det förenligt med gemenskapsrätten att en myndighet handlar på detta sätt om den, för att tillsätta eller dra in tjänsten, måste använda sig av föreskrivna förfaranden och grunder för uppsägning på saklig grund, med betalning av samma ersättning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 21 februari 2014 – A2A SpA mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-89/14)

(2014/C 142/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte Suprema di Cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A2A SpA

Motpart: Agenzia delle Entrate

Tolkningsfråga

Ska artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ samt artiklarna 9, 11 och 13 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av ovannämnda förordning ⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ränta i samband med återkrav av statligt stöd till följd av ett beslut från kommissionen som blev delgivet den 7 juni 2002 ska beräknas enligt bestämmelserna i kapitel V i nämnda förordning nr 794/2004 (i synnerhet artiklarna 9 och 11), det vill säga som sammansatt ränta?

⁽¹⁾ EGT L 83, s. 1

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Câmpulung (Rumänien) den 25 februari 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran och Ilie Tudoran mot SC Suport Colect SRL

(Mål C-92/14)

(2014/C 142/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Câmpulung

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran och Ilie Tudoran

Motpart: SC Suport Colect SRL

Tolkningsfrågor

- 1) Är bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽²⁾ även tillämpliga på ett kreditavtal som ingicks den 5 oktober 2006, före Rumäniens anslutning till Europeiska unionen, men som har fortsatt verkan i och med att bestämmelser i avtalet verkställs för närvarande till följd av senare överlåtelse av krediten enligt avtalet?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, kan då sådana villkor som villkoret om "låntagarens reglering av skulden" – som avser försenade betalningar från gäldenärens sida – och villkoret om ökning av räntesatsen efter ett års tid – enligt vilket räntesatsen efter denna tid ska motsvara Banca Comercială Românas rörliga referensräntesats, som kungörs vid bankens säte, plus 1,90 [procentenheter] – anses som oskäliga enligt rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal?
- 3) Utgör principen om ett effektivt domstolsskydd för enskildas rättigheter enligt unionsrätten, som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder för en sådan nationell bestämmelse som artikel 120 i lagdekret nr 99 från december 2006 om kreditinstitut och kapitalkrav, enligt vilken ett avtal om bankkredit, som ingås genom skriftlig handling upprättad av privatpersoner utan att avtalsvillkoren har förhandlats med gäldenären, utgör en exekutionstitel och gör det möjligt för kronofogden att verkställa utmätning av gäldenärens egendom, efter en summarisk prövning och efter att ha fått tillstånd till utmätning genom ett förfarande som inte är av tvistemålskaraktär, där domstolarna har begränsad möjlighet att fordringens storlek?

- 4) Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal tolkas så, att det utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning, som till exempel artikel 372 och följande artiklar i den gamla civilprocesslagen (cod de procedură civilă), enligt vilken borgenären kan kräva att en prestation som grundas på oskäligen avtalsvillkor fullgörs genom att den egendom som ställts som säkerhet för fordringen utmäts, och således genom försäljning av fast egendom, trots konsumentens invändning, utan att någon oberoende domstol gör en bedömning av avtalsvillkoren?
- 5) Kan en nationell bestämmelse, som till exempel artikel 120 i lagdekret nr 99 från december 2006 om kreditinstitut och kapitalkrav, enligt vilken ett avtal om bankkredit utgör en exekutionstitel, påverka etableringsfriheten enligt artikel 49 FEUF samt friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 45 FEUF, eftersom den kan avhålla medborgare i unionen från att etablera sig i en medlemsstat där ett kreditavtal som ingås av ett privat institut utgör en exekutionstitel som likställs med en dom?
- 6) Om föregående frågor besvaras jakande, kan den nationella domstolen då ex officio fastställa att en sådan exekutionstitel, genom vilken utmätning till följd av en kredit enligt ett dylikt avtal utförs, inte är verkställbar?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29 (svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

⁽²⁾ EUT L 133, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 27 februari 2014 – Flight Refund Ltd mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-94/14)

(2014/C 142/30)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Flight Refund Ltd

Svarande: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

- 1) Kan ett skadeståndskrav med stöd av artikel 19 i Montrealkonventionen göras gällande i ett förfarande för utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande?
- 2) När ett skadeståndskrav har framställts med stöd av artikel 19 i Montrealkonventionen, ska den behörighet som en notarie har – vilken kan likställas vid en nationell domstol –, att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande, och en domstols behörighet att pröva en tvist som uppstått till följd av svarandens bestridande, fastställas med stöd av behörighetsreglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (nedan kallad förordning nr 1896/2006), rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning 44/2001), och/eller konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, antagen i Montreal den 28 maj 1999 (nedan kallad Montrealkonventionen)? Hur förhåller sig dessa rättsakter till varandra?
- 3) För det fall behörighetsreglerna i Montrealkonventionen har företräde, kan sökanden välja att göra gällande sin fordran i en domstol belägen inom något av de fördragsslutande staternas territorier även när det saknas ytterligare anknytning, eller krävs det att den domstol i vilken fordran görs gällande är territoriellt behörig med stöd av processreglerna i den medlemsstat i vilken domstolen är belägen?

- 4) Hur ska vidare den fakultativa behörighetsregeln i Montrealkonventionen tolkas, i vilken det hänvisas till domstolen på den ort där transportören har ett kontor, genom vilket avtalet slutits?
- 5) Kan ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats i strid med förordningens syfte eller av en materiellt obehörig myndighet omprövas ex officio? Eller ska en tvist som uppstått till följd av ett bestridande, när behörighet saknas, avvisas ex officio eller på begäran?
- 6) Ska, för det fall de ungerska domstolarna är behöriga att pröva tvisten, de nationella processreglerna tolkas i överensstämmelse med unionsrätten och Montrealkonventionen på så sätt, att de med nödvändighet måste utse åtminstone en domstol vilken, även i avsaknad av ytterligare anknytning, är skyldig att pröva den tvist som uppstått till följd av betalningsinvändningen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Nîmes (Frankrike) den 28 februari 2014 – Jean-Claude Van Hove mot CNP Assurance SA

(Mål C-96/14)

(2014/C 142/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Nîmes

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jean-Claude Van Hove

Svarande: CNP Assurance SA

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet ”villkor som beskriver avtalets huvudföremål” i denna bestämmelse omfattar ett villkor i ett försäkringsavtal som föreskriver att försäkringen täcker återbetalningar av lån till långivaren för det fall låntagaren drabbas av total arbetsförmåga men att den försäkrade inte omfattas av försäkringsskyddet om han eller hon förklaras kapabel att utöva oavlönad verksamhet?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 3 mars 2014 – SMK Kft. mot Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal

(Mål C-97/14)

(2014/C 142/32)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SMK Kft.

Motparter: Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 55 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ i dess lydelse fram till den 1 januari 2010 tolkas så, att denna artikel endast avser sådana beskattningsbara personer som köper tjänster och som inte är, eller inte är skyldiga att vara, registrerade till mervärdesskatt i den medlemsstat där tjänsterna faktiskt utförs?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, är då endast artikel 52 i mervärdesskattedirektivet tillämplig för att avgöra på vilken plats tjänsterna tillhandahålls?
- 3) Om svaret på den första frågan är nekande, ska artikel 55 i mervärdesskattedirektivet i dess lydelse fram till den 1 januari 2010 då tolkas så, att när den beskattningsbara person som köper tjänster enligt ett uppdragsavtal är, eller borde vara, registrerad till mervärdesskatt i mer än en medlemsstat, ankommer det endast på denna köpare att bestämma under vilket registreringsnummer tjänsterna utförs åt honom (vilket även innefattar det fall där den beskattningsbara person som köper tjänsterna anses vara etablerad i den medlemsstat där dessa tjänster faktiskt utförs, men även är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat)?
- 4) Om svaret på den tredje frågan är att beslutanderätten för den som köper tjänsterna är obegränsad, ska då artikel 55 i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att
 - tjänsterna fram till och med den 31 december 2009 kan anses ha utförts under det registreringsnummer för mervärdesskatt som köparen av tjänsterna har uppgett, om denne även anses vara en beskattningsbar person som är registrerad (etablerad) i en annan medlemsstat och varorna försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där tjänsterna faktiskt har utförts,
 - det vid fastställandet av den plats på vilken tjänsterna har tillhandahållits har betydelse att köparen av tjänsterna är en beskattningsbar person som är etablerad i en annan medlemsstat och som levererar de färdiga varorna genom att försända eller transportera dem ut ur den medlemsstat där tjänsterna har utförts till en köpare som är mellanhand och som i sin tur säljer varorna vidare i en tredje medlemsstat i gemenskapen utan att den som köper tjänsterna enligt uppdragsavtalet transporterar tillbaka varorna till sitt driftsställe?
- 5) Om beslutanderätten för den som köper tjänsterna inte är obegränsad, påverkas då tillämpligheten av artikel 55 i mervärdesskattedirektivet i dess lydelse fram till den 1 januari 2010 av
 - under vilka omständigheter den som köper vissa arbeten som utförs på en vara förvärvar och ställer råmaterialet till förfogande för den som utför arbetena,
 - från vilken medlemsstat och med vilket registreringsnummer för mervärdesskatt som den beskattningsbara personen som köper tjänsterna levererar de färdiga varor som dessa arbeten resulterar i,
 - den omständigheten att – såsom i målet vid den nationella domstolen – de färdiga varor som dessa arbeten resulterar i blir föremål för flera leveranser inom ramen för en serie transaktioner som äger rum inom det land där arbetena utförs och att transporten av dem från det landet till den slutliga köparen sker direkt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 3 mars 2014 –
Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. m.fl. mot Magyar Állam**

(Mål C-98/14)

(2014/C 142/33)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Svarande: Magyar Állam (ungerska staten)

Tolkningsfrågor

Beträffande de ändringar i [lag XXXIV från 1991] om hasardspel som infördes 2011 och genom vilka spelskatten höjdes:

1. Är en icke-diskriminerande lagstiftning i en medlemsstat som genom en enda rättsakt och utan någon anpassningsperiod femdubblar den tidigare direkta skatten på spelautomater i spelhallar, benämnd spelskatt, och genom vilken det dessutom införs en procentuell spelskatt som begränsar verksamheten för spelaktörer som driver spelhallar, förenlig med artikel 56 FEUF?
2. Kan artikel 34 FEUF tolkas så, att en icke-diskriminerande lagstiftning i en medlemsstat som genom en enda rättsakt och utan någon anpassningsperiod femdubblar den tidigare direkta skatten på spelautomater i spelhallar, benämnd spelskatt, och genom vilken det dessutom införs en procentuell spelskatt som begränsar importen av spelautomater till Ungern från Europeiska unionen, omfattas av dess tillämpningsområde?
3. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, kan en medlemsstat då uteslutande åberopa behovet av att komma till rätta med budgetsituationen [inom ramen för] tillämpningen av artiklarna 36 FEUF, 52.1 FEUF och 61 FEUF eller [att det föreligger] tvingande skäl?
4. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska då de allmänna rättsprinciperna beaktas, mot bakgrund av artikel 6.3 FEU, med avseende på de begränsningar som en medlemsstat inför och beviljandet av en period för anpassning till skattelagstiftningen?
5. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska då domen i målet *Brasserie du Pêcheur* [dom av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93] tolkas så, att ett åsidosättande av artikel 34 FEUF och/eller artikel 56 FEUF kan ligga till grund för ett skadeståndsansvar för medlemsstaten på grund av att dessa bestämmelser – till följd av sin direkta effekt – ger upphov till rättigheter för enskilda i medlemsstaterna?
6. Kan direktiv 98/34/EG⁽¹⁾ tolkas så, att en skattelagstiftning i en medlemsstat som på en gång femdubblar en direkt skatt, nämligen den spelskatt som ska erläggas för spelautomater i spelhallar, och genom vilken en procentuell skatt införs, är en "teknisk föreskrift som är faktiskt tvingande"?
7. Om svaret på den sjätte frågan är jakande, kan då enskilda i en medlemsstat göra gällande att medlemsstaten har åsidosatt artikel 8.1 och/eller artikel 9.1 i direktiv 98/34/EG, i den meningen att det är en underlåtenhet från medlemsstatens sida som är skadeståndsgrundande, och [innebär det således att] syftet med direktivet är att ge enskilda rättigheter? Vilka aspekter ska den nationella domstolen beakta då den prövar huruvida svaranden har gjort sig skyldig till en överträdelse som är tillräckligt klar och vilken typ av skadeståndskrav kan en sådan överträdelse ligga till grund för?

Beträffande den ändring i lagen om hasardspel som infördes 2012 och genom vilken drift av spelautomater i spelhallar förbjöds (och bara tilläts på kasinon):

1. Är en icke-diskriminerande lagstiftning i en medlemsstat genom vilken drift av spelautomater i spelhallar förbjuds med omedelbar verkan, utan att de berörda spelaktörerna beviljas en övergångs- eller anpassningsperiod eller erbjuds en lämplig ersättning, och vilken samtidigt ger kasinon monopol på drift av spelautomater, förenlig med artikel 56 FEUF?
2. Kan artikel 34 FEUF tolkas så, att denna bestämmelse även ska vara avgörande och tillämplig om en medlemsstat antar en icke-diskriminerande lagstiftning som även om den inte direkt förbjuder import av spelautomater från Europeiska unionen, begränsar eller förbjuder faktisk användning och drift av sådana automater genom anordnande av hasardspel, utan att de berörda spelaktörerna som bedriver denna verksamhet beviljas en övergångs- eller anpassningsperiod eller någon ersättning?
3. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, vilka kriterier ska då den nationella domstolen beakta när den prövar huruvida begränsningen var nödvändig, lämplig och proportionerlig [inom ramen för] tillämpningen av artiklarna 36 FEUF, 52.1 FEUF och 61 FEUF eller om [det föreligger] tvingande skäl?

4. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska de allmänna rättsprinciperna då beaktas, mot bakgrund av artikel 6.3 FEU, med avseende på de förbud som en medlemsstat inför och beviljandet av en anpassningsperiod? Ska de grundläggande rättigheterna beaktas – såsom äganderätten och förbudet mot att beröva någon äganderätt utan ersättning – med avseende på den införda begränsningen i förevarande mål och om så är fallet, på vilket sätt?
5. Om svaret på den första och/eller den andra frågan är jakande, ska då domen i målet *Brasserie du Pêcheur* [dom av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93] tolkas så, att ett åsidosättande av artikel 34 FEUF och/eller artikel 56 FEUF kan ligga till grund för ett skadeståndsansvar för medlemsstaten på grund av att dessa bestämmelser – till följd av sin direkta effekt – ger upphov till rättigheter för enskilda i medlemsstaterna?
6. Kan direktiv 98/34/EG tolkas så, att lagstiftning i en medlemsstat som genom att den föreskriver att spelautomater endast får drivas på kasinon förbjuder drift av dem i spelhallar, utgör ett "annat krav"?
7. Om svaret på den sjätte frågan är jakande, kan då enskilda i en medlemsstat göra gällande att medlemsstaten har åsidosatt artikel 8.1 och/eller artikel 9.1 i direktiv 98/34/EG, i den meningen att det är en underlåtenhet från medlemsstatens sida som är skadeståndsgrundande? Vilka aspekter ska den nationella domstolen beakta då den prövar huruvida svaranden har gjort sig skyldig till en överträdelse som är tillräckligt klar och vilken typ av skadeståndskrav kan en sådan överträdelse ligga till grund för?
8. Är den gemenskapsrättsliga princip enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att betala ersättning till enskilda för skador till följd av överträdelser av gemenskapsrätten som kan tillskrivas medlemsstaterna även när medlemsstaten har suveränitet inom det område som den antagna lagstiftningen avser? Kan i det fallet även de grundläggande rättigheter och allmänna rättsprinciper som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner ge vägledning?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 4 mars 2014 – Bronius Jakutis och Kretingalės kooperatinė ŽŪB mot Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Mål C-103/14)

(2014/C 142/34)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bronius Jakutis och Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Motpart: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (nationella utbetalningsmyndigheten under jordbruksministeriet), Lietuvos valstybė (litauiska staten)

Sakägare: Lietuvos Respublikos Vyriausybė (Republiken Litauens regering), Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija (Republiken Litauens jordbruksministerium)

Tolkningsfrågor:

1. Såvitt avser bedömningen mot bakgrund av artikel 10.1 jämförd med artiklarna 7 och 121 i förordning nr 73/2009 av nivån på direktstödet i de gamla och de nya EU-medlemsstaterna:
 - a. Ska artikel 7.1 jämförd med artiklarna 10.1 och 121 i förordning nr 73/2009 tolkas så, att nivån på direktstöd i de gamla EU-medlemsstaterna som överstiger 5 000 euro uppgår till 90 % år 2012?
 - b. Om den första frågan ska besvaras jakande, innebär detta att nivån på direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna år 2012 inte har blivit lika, mot bakgrund av innehållet i och syftena med artiklarna 10.1 och 121 i förordning nr 73/2009?

- c. Strider slutet av artikel 10.1 i förordning nr 73/2009 ("... med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1") och kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2, i vilket en annan grundval för direktstöd anges för jämförelseändamål – i de nya EU-medlemsstaterna bedöms nämligen direktstödsnivån utan att modulering har tillämpats (90 % i enlighet med artikel 121), medan modulering har tillämpats i de gamla EU-medlemsstaterna (100 % minus 10 % i enlighet med artikel 7.1) – mot anslutningsakten, mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om god förvaltning, principen om lojal konkurrens och principen om icke-diskriminering, och mot den gemensamma jordbrukspolitikens mål, som anges i artikel 39 FEUF?
2. Såvitt avser huruvida artikel 10.1 och slutet av sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009 samt de unionsrättsliga åtgärder som har antagits på grundval därav är oförenliga med anslutningsakten och unionsrättens principer:
- a. Strider slutet av artikel 10.1 ("... med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1") och slutet av sista stycket i artikel 132.2 ("... med beaktande av, från och med 2012, tillämpningen av artikel 7 jämförd med artikel 10") i förordning nr 73/2009 samt kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2 och kommissionens genomförandebeslut K(2012) 4391 slutligt, vilka antogs på grundval därav, mot anslutningsakten, i vilken det inte finns några föreskrifter om modulering av direktstöd eller minskning av kompletterande nationellt direktstöd i de nya EU-medlemsstaterna eller om det år då direktstödet förutsätts ha blivit lika i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna?
- b. Strider artikel 10.1 och sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009, kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2 och kommissionens genomförandebeslut K(2012) 4391 slutligt – med tanke på att deras innehåll och syften innebär att modulering av direktstöd och minskning av kompletterande nationellt direktstöd ska tillämpas år 2012 i de nya EU-medlemsstaterna, vilka erhåller avsevärt mindre stöd än de gamla EU-medlemsstaterna – mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om lojal konkurrens och principen om icke-diskriminering, och mot den gemensamma jordbrukspolitikens mål, som anges i artikel 39 FEUF, särskilt målet att höja produktiviteten inom jordbruket?
- c. Strider den ändring av sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009 ("med beaktande av, från och med 2012, tillämpningen av artikel 7 jämförd med artikel 10") som gjordes genom rättelseförfarandet (EUT L 43, 2010, s. 7) (en ändring varigenom en justering av icke-teknisk art gjordes men bestämmelsens innehåll ändrades i grunden eftersom det slogs fast att direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna förutsattes bli lika år 2012) mot unionsrättens principer, däribland principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, principen om god förvaltning och principen om icke-diskriminering?
- d. Har ordet *dydis* ["nivå"] i artikel 1 c i punkt 27b i kapitel 6.A (Jordbruk) i bilaga II till anslutningsakten samma betydelse som ordet *lygis* ["nivå"] i sista stycket i artikel 132.2 i förordning nr 73/2009?
3. Strider kommissionens genomförandebeslut och kommissionens arbetsdokument DS/2011/14/REV 2, vilka inte offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i vilka det inte anges tillräckliga skäl (de antogs uteslutande med ledning av att nivån på direktstödet i de nya och de gamla EU-medlemsstaterna förutsattes bli lika år 2012), mot anslutningsakten och mot unionsrättens principer, däribland rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om god förvaltning? Om så är fallet, ska då artikel 1.4 i kommissionens genomförandebeslut ogiltigförklaras med hänvisning till att den strider mot förordning nr 73/2009 och anslutningsakten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 mars 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison mot Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Mål C-106/14)

(2014/C 142/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Motpart: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Tolkningsfråga

I det fallet att en "vara" i den mening som avses i förordning nr 1907/2006 (Reach) ⁽¹⁾ är sammansatt av flera beståndsdelar som var för sig svarar mot definitionen av "vara" i förordningen, är då de skyldigheter som följer av artiklarna 7.2 och 33 i förordningen uteslutande tillämpliga på den sammansatta varan eller är de tillämpliga på var och en av de beståndsdelar som svarar mot definitionen av en "vara"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7 mars 2014 – Sarviz AG Germania mot Direktor

(Mål C-111/14)

(2014/C 142/36)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven Administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GST – Sarviz AG Germania

Motpart: Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite r

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 193 i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att om den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas, ska mervärdesskatten antingen uteslutande betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, eller av den person som förvärvar varorna eller mottar tjänsten, såvida detta föreskrivs i den aktuella medlemsstaten, men att båda personerna inte samtidigt ska vara betalningsskyldiga?

2. För det fallet att mervärdesskatten endast ska betalas av en av dessa båda personer – antingen av leverantören, respektive tjänsteleverantören, eller av förvärvaren, respektive mottagaren, såvida detta föreskrivs i den aktuella medlemsstaten, är regeln i artikel 194 i direktivet även tillämplig för det fall att mottagaren av tjänsten felaktigt har tillämpat omvänd skattskyldighet, eftersom denne utgick från att tjänsteleverantören inte hade något fast driftställe i mervärdesskatteavseende i Republiken Bulgarien, men tjänsteleverantören faktiskt hade ett fast driftställe med avseende på den tillhandahållna tjänsten?
3. Ska principen om skatteneutralitet, som har grundläggande betydelse för mervärdesskattesystemets upprättande och funktion, tolkas så, att den tillåter en skatterevisionspraxis – som den som är i fråga i det här aktuella målet – enligt vilken mervärdesskatten trots den omvända skattskyldighet som tjänstemottagaren har tillämpat debiteras tjänsteleverantören ytterligare en gång, om det beaktas att mottagaren redan har redovisat skatten för tjänsten, att det inte föreligger någon risk för skattebortfall samt att den bestämmelse om rättelse av skattedokument som finns i nationell lagstiftning inte är tillämplig?
4. Ska principen om skatteneutralitet tolkas så, att den utgör hinder mot att skattemyndigheten på grundval av en nationell lagbestämmelse nekar den som tillhandahåller en tjänst för vilken mottagaren har redovisat mervärdesskatten enligt artikel 82.2 ZDDS återbetalning av den mervärdesskatt som redovisats flera gånger, om skattemyndigheten har nekat mottagaren en avdragsrätt för nämnda mervärdesskatt med anledning av att det saknas ett motsvarande skattedokument samt att den bestämmelse om rättelse som finns i nationell lagstiftning inte längre är tillämplig på grund av att det föreligger ett slutgiltigt omprövningsbeslut?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 20 mars 2014 – Faci mot kommissionen

(Mål T-46/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för värmestabilisatorer ESBO/Ester — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Prisfastställelse, uppdelning av marknader och kunder samt utbyte av känslig affärsinformation — Bevis för en av delarna i överträdelsen — Böter — Likabehandling — God förvaltningssed — Rimlig frist — Proportionalitet)

(2014/C 142/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Faci SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna S. Piccardo och S. Santoro samt S. Crosby, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek och J. Bourke, därefter F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke och F. Castilla Contreras samt slutligen F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras och R. Sauer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 8682 slutlig av den 11 november 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende nr COMP/38.589–värmestabilisatorer), eller i andra hand att de böter som ålagts sökanden skulle sättas ned.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Faci SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 100, 17.4.2010.

Tribunalens dom av den 20 mars 2014 – Reagens mot kommissionen

(Mål T-181/10) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Dokument angående ansökningar om att vissa företags bristande betalningsförmåga skulle beaktas inom ramen för ett ärende angående konkurrensbegränsande samverkan — Nekande av tillgång — Undantag beträffande skyddet för tredje mans affärsintressen — Undantag beträffande skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner — Övervägande allmänintresse — Skyldighet att göra en konkret och individuell prövning — Delvis tillgång)

(2014/C 142/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italien) (ombud: inledningsvis B. O'Connor, solicitor samt advokaterna L. Toffoletti, E. De Giorgi och D. Gullo, därefter B. O'Connor, L. Toffoletti och E. De Giorgi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P. Costa de Oliveira och J. Bourke, därefter P. Costa de Oliveira och F. Ronkes Agerbeek)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut Gestdem 2009/5145 av den 23 februari 2010, i vilket sökanden vägrades tillgång till vissa handlingar avseende ärende COMP/38589 – Värmestabilisatorer, med tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Domslut

- 1) Kommissionens beslut Gestdem 2009/5145 av den 23 februari 2010, i vilket Reagens SpA vägrades tillgång till vissa handlingar avseende ärende COMP/38589 – Värmestabilisatorer, med tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, ogiltigförklaras i den del tillgång till icke-konfidentiella versioner av företagens ansökningar och Europeiska kommissionens första frågeformulär nekades.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Reagens SpA ska bära hälften av sina egna kostnader och ersätta hälften av kommissionens kostnader.
- 4) Kommissionen ska bära hälften av sina egna kostnader och ersätta hälften av Reagens kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 179, 3.7.2010.

Tribunalens dom av den 21 mars 2014 – Yusef mot kommissionen

(Mål T-306/10) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av en persons penningmedel och ekonomiska tillgångar på grund av att denne införts i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Sanktionskommittén — Senare införande i bilaga I till förordning nr 881/2002 — Kommissionens vägran att avföra den berörde från förteckningen — Passivitetstalan — Grundläggande rättigheter — Rätten att yttra sig, rätten till en effektiv domstolsprövning och rätten till respekt för egendom)

(2014/C 142/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (London, Förenade kungariket) (ombud: inledningsvis E. Grieves, barrister, och H. Miller, solicitor, därefter E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, och R. Graham, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Paasivirta, M. Konstantinidis och T. Scharf)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis E. Finnegan och R. Szostak, därefter E. Finnegan)

Saken

Talan om fastställande, i enlighet med artikel 265 FEUF, av att kommissionen rättsstridigt underlåtit att dra tillbaka kommissionens förordning (EG) nr 1629/2005 av den 5 oktober 2005 om ändring för femtiofjärde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 (EUT L 260, s. 9), i den del som rör sökanden.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter enligt EUF-fördraget och rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 genom sin underlåtenhet att avhjälpa förfarandefel och materiella fel avseende frysningen av Hani El Sayyed Elsebai Yusefs penningmedel.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Yusefs rättegångskostnader samt de medel som genom tribunalens kassa har utgetts för rättshjälp.
- 4) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 260, 25.9.2010.

Tribunalens dom av den 25 mars 2014 – Deutsche Bank mot harmoniseringsbyrån (Leistung aus Leidenschaft)

(Mål T-539/11) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Leistung aus Leidenschaft — Varumärke som består av en reklamslogan — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling — Motiveringsskyldighet — Bevisning som framlagts för första gången vid tribunalen)

(2014/C 142/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bank AG (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Lange, T. Götting och G. Hild)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 3 augusti 2011 (ärende R 188/2011-4) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordkännetecknet Leistung aus Leidenschaft.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Deutsche Bank AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 13, 14.1.2012

Tribunalens beslut av den 25 mars 2014 – Deutsche Bank mot harmoniseringsbyrån (Passion to Perform)(Mål T-291/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket Passion to Perform — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling)

(2014/C 142/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deutsche Bank (Frankfurt, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Lange, T. Götting och G. Hild)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: I. Harrington)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut R 2233/2011-4 som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 24 april 2012 om ansökan om registrering av ordmärket "Passion to Perform" som gemenskapsvarumärke.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Deutsche Bank AG ska bära rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 273, 8.9.2012.

Tribunalens dom av den 26 mars 2014 – Still mot harmoniseringsbyrån (Fleet Data Services)(Förenade målen T-534/12 och T-535/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökningar om registrering som gemenskapsvarumärken av figurmärkena Fleet Data Services och Truck Data Services — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Rätten att yttra sig — Artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009)

(2014/C 142/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Still GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten S. Waller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Poch)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av de båda beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 10 september 2012 (ärendena R 130/2012-1 och R 4/2012-1), avseende ansökningar om registrering av dels figurmärket "Fleet Data Services", dels figurmärket "Truck Data Services" som gemenskapsvarumärken.

Domslut

- 1) Talan ogillas i båda målen.
- 2) Still GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013.

Tribunalens dom av den 21 mars 2014 – FTI Touristik mot harmoniseringsbyrån (BigXtra)

(Mål T-81/13) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BigXtra — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2014/C 142/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: FTI Touristik GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten A. Parr)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Pohlmann)

Saken

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 29 november 2012 (ärende R 2521/2011-1) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet BigXtra som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) FTI Touristik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 108, 13.4.2013

Tribunalens beslut av den 5 mars 2013 – Chrysamed Vertrieb mot harmoniseringsbyrån – Chrysal International (Chrysamed)

(Mål T-46/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2014/C 142/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Chrysamed Vertrieb (Salzburg, Österrike) (ombud: inledningsvis advokaten T. Schneider därefter advokaten M. Koch och slutligen advokaten I. Rungg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Chrysal International BV (Naarden, Nederländerna) (ombud: advokaterna A. Killan, M. Marell och M. Senftleben)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 22 november 2011 (ärende R 64/2011/1) om ett invändningsförfarande mellan Chrysal International BV och Chrysamed Vertrieb GmbH.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Chrysamed Vertrieb GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 98, 31.3.2012.

Tribunalens beslut av den 3 februari 2014 – Imax mot harmoniseringsbyrån – Himax Technologies (IMAX)

(Mål T-198/13) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändning — Anledning saknas att döma i saken)

(2014/C 142/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (ombud: advokaten V. von Bomhard och K. Hughes, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Taiwan)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd den 23 januari 2013 (ärende R 740/2012-5) i ett invändningsförfarande mellan Himax Technologies, Inc. och Imax Corporation.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 171, 15.6.2013.

Talan väckt den 27 januari 2014 – BR IP Holder mot harmoniseringsbyrån – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Mål T-62/14)

(2014/C 142/46)

Ansökan är avfattad på: engelska

Parter

Sökande: BR IP Holder LLC (Canton, Förenta staterna) (ombud: advokaten F. Traub, lawyer och Solicitor C. Rohsler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Greyleg Investments Ltd (Baltosborough, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 22 november 2013 i ärende R 1091/2012-4,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "HOKEY POKEY" för "godsaker" i klass 30 – Ansökan om gemenskapsvarumärke nr 9 275 678

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det äldre icke registrerade varumärket "HOKEY POKEY" som påstås vara i bruk i Förenade kungariket för "godsaker", nämligen glass

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i sin helhet.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.4 i förordningen om gemenskapsvarumärken.

Talan väckt den 14 februari 2014 – Société Générale mot kommissionen

(Mål T-98/14)

(2014/C 142/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Zelenko, J. Marthan och D. Kupka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2 c i Europeiska kommissionens beslut C (2013) 8512 final av den 4 december 2013 i målet EIRD i den del Société Générale åläggs böter,
- sätta ned det bötesbelopp som ålagts Société Générale genom beslutet till ett lämpligt belopp, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av beräkningsmetoden för försäljningsvärden, genom att de värden som grundas på metoden i det angripna beslutet inte återspeglar respektive ställning för de banker som förfarandet gäller, på den marknad som berörs av överträdelsen under överträdelseperioden (första delgrunden). Sökanden hävdar att kommissionen således åsidosatte sin omsorgsplikt (andra delgrunden) och agerade i strid med likabehandlingsprincipen (tredje delgrunden) och principen om skydd för berättigade förväntningar (fjärde delgrunden).

2. Andra grunden: Bristande motivering vid valet av den metod som kommissionen tillämpade för att beräkna försäljningsvärdet för de banker som förfarandet gäller.
3. Tredje grunden: Tribunalen ska utöva sin obegränsade behörighet för att sätta ned sökandens böter till ett lämpligt belopp som återspeglar respektive ställning på den berörda marknaden för de banker som förfarandet gäller.

Talan väckt den 14 februari 2014 – Universal Utility International mot harmoniseringsbyrån (Greenworld)

(Mål T-106/14)

(2014/C 142/48)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Universal Utility International GmbH & Co. KG (Kaarst, Tyskland) (ombud: advokaten J. Mietzel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 13 december 2013 (ärende R 1658/2013-4),
- alternativt ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som överklagandenämnden fastställde avslaget på registreringsansökan för tjänster i klasserna 35 och 39,
- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som överklagandenämnden fastställde avslaget på registreringsansökan för tjänster i klass 35, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Greenworld" för varor och tjänster i klasserna 4, 35 och 39 – Ansökan om gemenskapsvarumärke nr 11 616 588

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 40/94

Talan väckt den 17 februari 2014 – Burazer m.fl. mot Europeiska unionen

(Mål T-108/14)

(2014/C 142/49)

Rättegångsspråk: kroatiska

Parter

Sökande: Drago Burazer (Zagreb, Kroatien), Nikolina Nežić (Zagreb, Kroatien), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Kroatien), Bosiljka Grbašić (Križevci, Kroatien), Tea Tončić (Pula, Kroatien), Milica Bijelić (Dubrovnik, Kroatien), Marijana Kruhobrec (Varaždin, Kroatien) (ombud: advokaten Mato Krmeč)

Svarande: Europeiska unionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att Europeiska unionen är skyldig att ersätta sökandena för den skada som orsakats av att Europeiska kommissionen inte kontrollerade genomförandet av fördraget om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, avseende den del som rör införandet av institutet utmätningsman i den kroatiska rättsordningen i enlighet med artikel 36 i anslutningsakten (bilaga VII, punkt 1),
- avvakta med att fastställa ersättningsbeloppet tills dom meddelas i målet, och
- meddela beslut om rättegångskostnader i samband med att målet avgörs slutligt.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder:

1. Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 36 i anslutningsakten (bilaga VII, punkt 1), som är en integrerad del av fördraget om anslutning till Europeiska unionen, som ingått av Republiken Kroatien och Europeiska unionens medlemsstater (*Narodne novine – Međunarodni ugovori* (Officiella tidningen – Internationella fördrag), nummer 2/12), eftersom den inte förhindrat avsteg från bestämmelserna om införande och reglering av yrket utmätningsman, vilka godkändes av Republiken Kroatien vid förhandlingarna om medlemsstatens inträde i Europeiska unionen. Artikel 36 i anslutningsakten ger kommissionen behörighet att kontrollera (*monitoring*) alla de förpliktelser som Republiken Kroatien åtagit sig under anslutningsförhandlingarna och därmed medlemsstatens rättsliga förpliktelse att organisera en yrkeskår av utmätningsmän och vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra detta i den kroatiska rättsordningen senast den 1 januari 2012. Kommissionen är dock inte behörig att ensidigt ändra Republiken Kroatians förpliktelser.
2. Genom detta åsidosättande har kommissionen direkt åsamkat sökandena skada, eftersom sökandena utnämnts till tjänster som utmätningsmän hade berättigade förväntningar på att kunna påbörja sitt arbete den 1 januari 2012.
3. Genom att åsidosätta sina förpliktelser har kommissionen klart och på ett allvarligt sätt överträtt gränserna för dess utrymme för skönsmässig bedömning och därvid, genom att handla på ett sätt som strider mot sökandenas (som utnämnts till utmätningsmän) berättigade förväntningar, åsamkat dem avsevärd ekonomisk och ideell skada, som ska ersättas av Europeiska unionen i enlighet med artikel 340 andra stycket FEUF.

Talan väckt den 17 februari 2014 – Škugor m.fl. mot Europeiska unionen

(Mål T-109/14)

(2014/C 142/50)

Rättegångsspråk: kroatiska

Parter

Sökande: Davor Škugor (Sisak, Kroatien), Ivan Gerometa (Vrsar, Kroatien), Kristina Samardžić (Split, Kroatien), Sandra Cindrić (Karlovac, Kroatien), Sunčica Gložinić (Varaždin, Kroatien), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Kroatien), Vlatka Pižeta (Varaždin) (ombud: advokat Mato Krmek)

Svarande: Europeiska unionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att Europeiska unionen är skyldig att ersätta sökandena för den skada som orsakats av att Europeiska kommissionen inte kontrollerade genomförandet av fördraget om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, avseende den del som rör införandet av institutet utmätningsman i den kroatiska rättsordningen i enlighet med artikel 36 i anslutningsakten (bilaga VII, punkt 1),

- avvakta med att fastställa ersättningsbeloppet tills dom meddelas i målet, och
- meddela beslut om rättegångskostnader i samband med att målet avgörs slutligt.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder:

1. Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 36 i anslutningsakten (bilaga VII, punkt 1), som är en integrerad del av fördraget om anslutning till Europeiska unionen, som ingått av Republiken Kroatien och Europeiska unionens medlemsstater (*Narodne novine – Međunarodni ugovori* (Officiella tidningen – Internationella fördrag), nummer 2/12), eftersom den inte förhindrat avsteg från bestämmelserna om införande och reglering av yrket utmättningsman, vilka godkändes av Republiken Kroatien vid förhandlingarna om medlemsstatens inträde i Europeiska unionen. Artikel 36 i anslutningsakten ger kommissionen behörighet att kontrollera (*monitoring*) alla de förpliktelser som Republiken Kroatien åtagit sig under anslutningsförhandlingarna och därmed medlemsstatens rättsliga förpliktelse att organisera en yrkeskår av utmätningsmän och vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra detta i den kroatiska rättsordningen senast den 1 januari 2012. Kommissionen är dock inte behörig att ensidigt ändra Republiken Kroatiens förpliktelser.
2. Genom detta åsidosättande har kommissionen direkt åsamkat sökandena skada, eftersom sökandena utnämnts till tjänster som utmätningsmän hade berättigade förväntningar på att kunna påbörja sitt arbete den 1 januari 2012.
3. Genom att åsidosätta sina förpliktelser har kommissionen klart och på ett allvarligt sätt överträtt gränserna för dess utrymme för skönsmässig bedömning och därvid, genom att handla på ett sätt som strider mot sökandenas (som utnämnts till utmätningsmän) berättigade förväntningar, åsamkat dem avsevärd ekonomisk och ideell skada, som ska ersättas av Europeiska unionen i enlighet med artikel 340 andra stycket FEUF.

Talan väckt den 19 februari 2014 – Finland mot kommissionen

(Mål T-124/14)

(2014/C 142/51)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski och S. Hartikainen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2013) 8743 slutlig av den 12 december 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 338, s. 81), i den mån det, med avseende på Republiken Finland, krävs återbetalning av finansieringen med ett belopp på 927 827,58 på grund av åsidosättande av artikel 55 i förordning nr 1974/2006, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund. Sökanden anser att kommissionen har tolkat och tillämpat artikel 55 i förordning nr 1974/2006 ⁽¹⁾ på ett felaktigt sätt. Kommissionen anser inkorrekt att de villkor som Finland har fastställt för beviljande av stöd för inköp av begagnad utrustning inte var förenliga med artikel 55.1 andra stycket i förordning nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, s. 15).

Talan väckt den 14 februari 2014 – Gappol Marzena Porczyńska mot harmoniseringsbyrån – Gap (ITM) (GAPPol)**(Mål T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Ansökan är avfattad på polska***Parter**

Sökande: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ombud: juridiske rådgivaren J. Gwiazdowska)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 2 december 2013 i ärende R 686/2013-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärke innehållande ordet GAPPol för varor och tjänster i klasserna 20, 25 och 37 – gemenskapsvarumärkesansökan nr 8 346 165

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: gemenskapsordmärkena GAP, gemenskapsfigurmärken innehållande ordet GAP samt de nationella ordmärkena GAP och nationella figurmärken innehållande ordet GAP för varor i klass 25

Invändningsenhetens beslut: Delvist avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 28 februari 2014 – Tyskland mot kommissionen**(Mål T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter**

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller samt advokaten T. Lübbig)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 264 FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, K (2013) slutlig, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan återoppar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.3 och 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾ och artikel 108.2 FEUF

- Klaganden gör gällande att kommissionen inlett det formella granskningsförfarandet utan att ha iakttagit sin särskilda omsorgsplikt vid fastställandet av sakomständigheterna. Om kommissionen hade utrett sakomständigheterna med den noggrannhet som krävs hade det inte funnits någon anledning att inleda det formella granskningsförfarandet.

2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna

- Klaganden gör gällande att kommissionen missuppfattat grundläggande sakomständigheter, nämligen hur den tyska lagen om företräde för förnybar energi (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) fungerar, och särskilt de finansiella flöden som föreskrivs i denna lag. Kommissionen missuppfattade även rollen för "staten" som lagstiftare och huvudman för kontrollmyndigheterna, och har därigenom felaktigt dragit slutsatsen att det förelåg en kontrollsituation.

3. Tredje grunden: Energiintensiva företag gynnas inte av de särskilda kompensationsbestämmelserna

- Klaganden gör gällande att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den tillämpat artikel 107.1 FEUF och i strid med tribunalens praxis funnit att de energiintensiva företagen hade gynnats.

4. Fjärde grunden: Inget gynnande med statliga medel.

- Klaganden gör gällande att kommissionen även tillämpat artikel 107.1 FEUF felaktigt när den fann att statliga organ utövade kontroll över tillgångar tillhörande privata företag som deltog i systemet om företräde för förnybar energi.

5. Femte grunden: Felaktig tolkning och tillämpning av artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF

- Klaganden gör gällande att kommissionen åsidosatt principerna om god förvaltningssed och om skydd för berättigade förväntningar genom att ha prövat den tyska lagen om företräde för förnybar energi utifrån artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF, trots att kommissionen kände till hur denna lag fungerade sedan tio år tillbaka. Kommissionen tillämpade även artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF felaktigt eftersom det inte förelåg någon skatt eller avgift i den mening som avses i dessa bestämmelser, och inte heller någon diskriminerande situation.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 28 februari 2014 – SolarWorld m.fl. mot rådet

(Mål T-141/14)

(2014/C 142/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien) och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten L. Ruessmann och J. Beck, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den
- ogiltigförklara artikel 3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 ⁽¹⁾;
- förena detta mål med mål T-507/13, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Artikel 3 i förordning nr 1238/2013 är uttryck för en uppenbart oriktig bedömning och strider mot artikel 8 i grundförordningen om antidumpning ⁽²⁾, eftersom den föreskriver undantag från antidumpningstull för kinesiska tillverkare från vilka gemensamma åtaganden har godtagits av kommissionen, vilket åsidosätter sökandenas rätt till en rättvis rättegång, principen om god förvaltning, sökandenas rätt till försvar samt artiklarna 8.4 och 19.2 i grundförordningen om antidumpning.
2. Andra grunden: Artikel 3 i förordning nr 1238/2013 är uttryck för en uppenbart oriktig bedömning och strider mot artikel 8 i grundförordningen om antidumpning, eftersom den föreskriver undantag från antidumpningstull för kinesiska tillverkare från vilka ett rättsstridigt gemensamt åtagande har godtagits av kommissionen.
3. Tredje grunden: Artikel 3 i förordning nr 1238/2013 strider mot artikel 101.1 FEUF, eftersom den föreskriver undantag för vissa kinesiska tillverkare från antidumpningstull på den grunden att det gjorts ett erbjudande om ett åtagande, vilket accepterats och bekräftats genom genomförandeförordning 2013/707/EU ⁽³⁾ och genom kommissionens beslut 2013/423/EU ⁽⁴⁾, vilket utgör ett horisontellt avtal om fastställande av priser.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, s. 214).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, s. 26).

Talan väckt den 28 februari 2014 – Solar World m.fl. mot rådet

(Mål T-142/14)

(2014/C 142/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien) och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten L. Ruessmann, och J. Beck, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,

- ogiltigförklara artikel 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 ⁽¹⁾,
- förena målet med mål T-507/13, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Artikel 2 i den angripna förordningen grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och åsidosätter artikel 13 i grundförordningen om skydd mot subventionerad import (grundförordningen) ⁽²⁾, eftersom de kinesiska tillverkare för vilka kommissionen godtagit ett gemensamt åtagande undantagits från åtgärderna i strid med sökandenas rätt till ett rättvist förfarande, principen om god förvaltning, sökandenas rätt till försvar och artiklarna 13.4 och 29.2 i grundförordningen.
2. Artikel 2 i den angripna förordningen grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och åsidosätter artikel 13 i grundförordningen, eftersom de kinesiska tillverkare för vilka kommissionen godtagit ett rättsstridigt gemensamt åtagande är undantagna från åtgärderna.
3. Artikel 3 i den angripna förordningen åsidosätter artikel 101.1 FEUF, eftersom den undantar vissa kinesiska tillverkare från de aktuella åtgärderna på grundval av att de lämnat ett anbud, vilket godtagits och bekräftats av genomförandebeslut 2013/706/EU ⁽³⁾ och av kommissionens beslut 2013/423/EU ⁽⁴⁾, och som utgör ett horisontellt avtal om fastställande av priser.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 66)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, s. 93)

⁽³⁾ Kommissionens genomförandebeslut av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, s. 214).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, s. 26).

Talan väckt den 28 februari 2014 – Yingli Energy (China) m.fl. mot rådet

(Mål T-160/14)

(2014/C 142/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Kina); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kina); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kina); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kina); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiaoheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Kina); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Tyskland); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Tyskland); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Frankrike); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spanien); Yingli Green Energy Italia Srl (Rom, Italien) och Yingli Green Energy International AG (Kloten, Schweiz) (ombud: advokaterna A. Willems, S. De Knop och J. Charles)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- uppta talan till prövning,

- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 1), i den mån den är tillämplig på sökandena,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Den första grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artiklarna 5.10 och 5.11 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ genom att påföra antidumpningsåtgärder på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter avsända från Folkrepubliken Kina, medan det i meddelandet om beslutet att inleda ett antidumpningsförfarande enbart angavs import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter med ursprung i Folkrepubliken Kina.
2. Den andra grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artiklarna 1 och 17 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att påföra antidumpningsåtgärder på solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter som inte varit föremål för någon antidumpningsutredning.
3. Den tredje grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att tillämpa en icke marknadsmässig metod för att beräkna att dumpningsmarginalen på produkter från länder med marknadsekonomi.
4. Den fjärde grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artikel 1.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att göra en enda utredning för två olika produkter (det vill säga solcellsmoduler av kristallint kisel och celler).
5. Den femte grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artikel 2.7 c i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att fastställa att sökanden är verksam under marknadsmässiga förhållanden mer än tre månader efter det att utredningen inletts och efter att ha erhållit alla nödvändiga uppgifter för att beräkna dumpningsmarginalerna.
6. Den sjätte grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artiklarna 3 och 9.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att inte separat ange storleken på den skada som unionsindustrin orsakades av å ena sidan den dumpade importen och å andra sidan andra kända förhållanden samt följaktligen genom att påföra en tull som överskrider vad som är nödvändigt för att undanröja den skada som den dumpade importen orsakat unionsindustrin.
7. Den sjunde grunden: I denna grund görs gällande att institutionerna åsidosatte artikel 20.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att inte ange de väsentliga omständigheter och överväganden på grundval av vilka institutionerna avsåg att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51)

Talan väckt den 28 februari 2014 – Yingli Energy (Kina) m.fl. mot rådet

(Mål T-161/14)

(2014/C 142/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yingli Energy (Kina) Co. Ltd (Baoding, Kina), Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kina), Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kina), Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kina), Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding), Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Kina), Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Tyskland), Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Tyskland), Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Frankrike), Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spanien), Yingli Green Energy Italia Srl (Rom, Italien) och Yingli Green Energy International AG (Kloten, Schweiz) (ombud: advokaterna A. Willems, S. D Knop och J. Charles)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 66), i den del den rör sökandena, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Institutionerna har åsidosatt artiklarna 10.12 och 10.13 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 ⁽¹⁾ genom att införa utjämningsåtgärder för solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter avsända från Folkrepubliken Kina även om endast solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter med ursprung i Folkrepubliken Kina angavs i tillkännagivandet.
2. Andra grunden: Institutionerna har åsidosatt artiklarna 1 och 27 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 genom att införa utjämningsåtgärder för solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter som inte var föremål för en antisubventionsundersökning.
3. Tredje grunden: Institutionerna har åsidosatt artikel 2 c i rådets förordning (EG) nr 597/2009 genom att utföra en enda undersökning för två olika produkter (det vill säga solcellsmoduler av kristallint kisel och celler).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, s. 93)

Talan väckt den 3 mars 2014 – PRS Mediterranean mot harmoniseringsbyrån – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Mål T-166/14)

(2014/C 142/58)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Israel) (ombud: advokaterna A. Späth och V. Töbelmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) meddelade den 28 november 2013 i de förenade ärendena R 889/2012-2 och R 635/2012-2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "NEOWEB" för varor i klassen 19 – Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 6 184 568

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Olika nationella varumärken av ordmärket "GEOWEB" för varor i klasserna 1, 17 och 19 och det icke-registrerade varumärket "GEOWEB" som använts i näringsverksamhet i alla medlemsstater inom Europeiska unionen

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 8.1 b, 8.3, 8.4 och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Stahlwerk Bous mot kommissionen

(Mål T-172/14)

(2014/C 142/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende "Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Andra grunden: Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.
-

Talan väckt den 20 mars 2014 – WeserWind mot kommissionen**(Mål T-173/14)**

(2014/C 142/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Dieckerhoff Guss mot kommissionen**(Mål T-174/14)**

(2014/C 142/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevensberg, Tyskland) (Ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende "Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjord tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Andra grunden: Åsidosättande av fördragen

- Sökanden har gjort gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Walter Hundhausen mot kommissionen

(Mål T-175/14)

(2014/C 142/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Tyskland) (Ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende "Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjord tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Andra grunden: Åsidosättande av fördragen

- Sökanden har gjort gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – nedan kallad EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Georgsmarienhütte mot kommissionen

(Mål T-176/14)

(2014/C 142/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende "Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Harz Guss Zorge mot kommissionen

(Mål T-177/14)

(2014/C 142/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Harz Guss Zorge (Zorge, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder:

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.

- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Friedrich Wilhelms Hütte Eisenguss mot kommissionen

(Mål T-178/14)

(2014/C 142/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Schmiedewerke Gröditz mot kommissionen

(Mål T-179/14)

(2014/C 142/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.
-

Talan väckt den 21 mars 2014 – Schmiedag mot kommissionen**(Mål T-183/14)**

(2014/C 142/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Schmiedag GmbH (Hagen, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Andra grunden: Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

**Talan väckt den 21 mars 2014 – Atlantic Multipower Germany mot harmoniseringsbyrån –
Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)****(Mål T-186/14)**

(2014/C 142/68)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter*Sökande:* Atlantic Multipower Germany (Hamburg, Tyskland) (ombud: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattat den 29 januari 2014 i ärende R 764/2013-4,
- upphäva annulleringsenhetens beslut av den 12 april 2013 (diarienummer 6333C), och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid invändningsenheten.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: ordmärket "NOxtreme" för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32 – gemenskapsvarumärke nr 10 177 889

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Det nationella figurmärket och gemenskapsfigurmärke innehållandes orddelen "X-TREME" för varor i klasserna 5, 29 och 32

Annulleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan om annullering

Överklagandenämndens beslut: Avslag på invändningen

Grunder:

- åsidosättande av artikel 57.2 och 57.3 jämförd med artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009;
- åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Tribunalens beslut av den 14 februari 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos mot harmoniseringsbyrån – Henkel (AB terra Leaf)

(Mål T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013

Tribunalens beslut av den 10 februari 2014 – Jinko Solar m.fl. mot parlamentet m.fl.

(Mål T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 123, 27.4.2013

Tribunalens beslut av den 5 mars 2014 – Triarii mot kommissionen**(Mål T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 304, 19.10.2013

Tribunalens beslut av den 27 februari 2014 – Fard och Sarkandi mot rådet**(Mål T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 367, 14.12.2013.

Tribunalens beslut av den 5 februari 2014 – Hermann Trollius mot ECHA**(Mål T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 325, 9.11.2013.

Tribunalens beslut av den 19 mars 2014 – Stichting Sona och Nao mot kommissionen**(Mål T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 344, 23.11.2013.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 26 mars 2014 – CP mot parlamentet

(Mål F-8/13) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänsteman — Enhetschef — Provperiod — Beslut att inte bekräfta tjänsten som enhetschef — Ändrad tjänsteplacering till en tjänst som inte är på chefsnivå — Parlamentets interna regler)

(2014/C 142/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CP (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)

Svarande: parlamentet (ombud: O. Caisou-Rousseau et V. Montebello-Demogeot)

Saken

Personalmål – Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte bekräfta sökandens tjänst som enhetschef och att förflytta denne till Generaldirektoratet för EU-intern politik.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut av den 23 mars 2012 att inte bekräfta CP:s tjänst som enhetschef och att förflytta denne till Generaldirektoratet för EU-intern politik ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta CP:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 108, 13.4.2013, s. 39.

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 – Walton mot kommissionen

(Mål F-32/13) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställd — Avgångsvederlag — Uppsägning fastställd genom dom av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt — Fastställande av dagen för uppsägningen — Rättskraft — Tillsättningsmyndighetens beslut har i avsaknad av domstolstalan vunnit laga kraft — Det föregående administrativa förfarandet har inte iakttagits — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2014/C 142/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Robert Walton (Oxford, Förenad kungariket) (ombud: advokaten F. Moyse)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och A.-C. Simon)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om avslag på begäran att kommissionen ska utge det överskjutande belopp som kommissionen borde ha betalat sökanden som avgångsvederlag

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Robert Walton ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska kommissionen har förorsakats.*

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013, s. 58.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV